

Posudek vedoucího bakalářské práce *Jan Jůza: Politická kultura v Africe: Příklad Botswany*

Jan Jůza si vybral téma velmi zajímavé a v odborné literatuře stále nedostatečně zpracované – politickou kulturu v subsaharské Africe. Hned úvodem svého posudku musím bohužel konstatovat, že značný potenciál této problematiky příliš nevyužil a hlubší vhled to „africké“ politické kultury nenabídl.

Po obsahové stránce práce postrádá lépe diskutovaný teoretický rámec. Problematiku politické kultury autor reprodukuje dostatečně, příliš málo prostoru však věnuje teoretické reflexi africké politické kultury, což by mělo být pro jeho práci zásadní téma. Zcela opomíjí takové autory, jako např. Jean-François Bayart; Patricia Chabala či Jean-Pascala Dalozé pak zmiňuje jen velmi okrajově. Na závěr teoretické kapitoly pak zcela chybí shrnutí, z něhož by vyplývalo jasné autorovo uchopení teorie pro účely své práce.

Obdobně nekoncepčně působí i velmi stručný a povrchní popis nedávné a současné politické situace a tendencí ve volbách, které jsou pro zkoumané téma velmi důležité. Rovněž zdůvodnění testovaných hypotéz i diskuse nad jeho výsledkem nepůsobí příliš věrohodně (např. u testování H1 autor považuje za „zarážející“, že 9 % respondentů uvedlo, že na formě vlády nezáleží, aniž by tento výsledek porovnal s jinými, neafrickými státy).

Práci by prospěla hlubší rešeršní činnost autora, čímž by se možná vyvaroval nekritického přejímání celých kapitol od jediného autora či autorky (viz např. kap. 2.1 či 2.2) či uvádění neaktuálních zdrojů (např. „současná“ situace Sanů z 12 let starého zdroje – BBC 2002 či „Parsonův průzkum“ z roku 1977, který autor vztahuje k současné situaci apod.)

Celkově při testování hypotéz autor vychází jen z velmi úzkého a selektivního výběru otázek Afrobarometru a mnohé důležité otázky (např. po svobodě slova, zakládání stran apod.) zcela opomíjí, ačkoliv by z nich bylo možné vcelku snadno sestavit komplexnější obrázek o zkoumaných jevech. Autor si tak vybral velmi zajímavé téma, ale uchopil jej jen povrchně a útržkovitě, čímž do značné míry promrhal jeho potenciál.

I po formální stránce je práci co vytknout – autor má v textu problémy se stylistikou (nešťastné formulace, návaznost vět či celého textu aj.) a taktéž grafická úprava textu by mohla být lepší (např. názvy tabulek).

I přes všechny výše uvedené nedostatky však práci doporučuji k obhajobě, jelikož autor prokázal základní požadované kompetence – vybral si zajímavé téma, určil si cíl své práce, výzkumnou otázku, hypotézy i metodu, jak je ověřovat a splnit vytčený cíl práce. To, že s jeho závěry lze polemizovat či je označit za nedostatečně doložené, bude ostatně velmi zajímavý základ pro studentovu obhajobu.

V Českém Meziříčí 11. 8. 2016

Mgr. Jan Prouza, Ph.D.